

Gebruik van het groen

Bij bruiloften en dorpsfeesten versierden de bewoners van Meppen en dorpen in de wijde omgeving hun poorten, bogen en wagens met jeneverbes. Dat betekende dat er jaarlijks karrenvrachten takken uit De Palms werden gehaald. Bereikte men bij de bouw van een huis het hoogste punt, dan zette men in Sleen een jeneverbes op de nok. De dorpsjeugd maakte de welkomstboog voor het bruidspaar op de deel van het dorpscafé en plaatste die bij het huis van het huwelijkspaar. Het werk werd beloond met drinkgeld.

Tot dat de jeneverbes wettelijk beschermd werd en de snoei streng verboden. Vanaf dat moment verdween de band tussen de Jeneverbes en de dorpsbewoners. Het beheer werd een zaak voor overheid en natuurorganisaties. Al voor de landelijke bescherming van de soort nam de plaatselijke overheid maatregelen om de jeneverbesstruwelen te beschermen. Niet alleen tegen snoei maar ook tegen al te enthousiaste houtvesters die de heide waar mogelijk wilden beplanten met bos. In 1928 nam de gemeenteraad van Sleen het besluit een met Jeneverbes begroeid deel van het Sleenerzand te bestemmen tot natuurreservaat. Toen kort daarna Staatsbosbeheer deze gronden overnam om er een boswachterij van te maken diende men dit reservaat te respecteren!

De functie van jeneverbekken bij de feestelijkheden werd overgenomen door ander groen. Het palmhaantje wordt sedert decennia aangekleed met takjes van de Buxus (*Buxus sempervirens*) ofwel bukspalm. Ook zo'n altijd groene struik die zijn opmars in de Drentse tuinen begon omstreeks het eind van de 19^e eeuw. In Norg staat een honderdjarig exemplaar, voor zover bekend de oudste bukspalm van Drenthe. De Buxus is nu algemeen, meestal geknipt tot een haagje.